

Поштовани господине Рингијер,

Претпостављамо да знате да је предузеће чији сте Ви власник, недавно купило већински пакет акција најугледнијег српског недељника НИН.

Нас, новинаре НИН-а, својевремено је изненадила вест да ће Ваша компанија учествовати на тендеру за приватизацију овог часописа. Били смо збуњени и донекле забринути због чињенице да компанија Рингијер у свом портфолију нема ниједно слично издање, односно ниједан утицајан и озбиљан политички недељник са традицијом дужом од седамдесет година. Ако је било судити по новинама чији сте власник у Србији, онда је тек та чињеница појачавала нашу нелагоду, будући да се ради углавном о издањима релативно лакшег, забавног садржаја, а када је реч о Вашој главној узданици, дневном листу “Блиц”, о новини која се креће ни на чијој земљи између таблоида и дневника за најшири укус. Збир ових чињеница наводио је на једну недоумицу и једну сумњу. Недоумицу по питању Ваших мотива за куповину НИН-а, о чему су колале разне верзије које нису искључивале ни политичке договоре са извесним структурама у Србији, а сумњу по питању капацитета Ваших кадрова да умесно и стручно управљају судбином једне, слободно то можемо рећи, институције новинарства на Балкану, као што је НИН.

Имали смо и задржаћемо то право да се бринемо за судбину “наших” новина, без обзира на то што смо свесни чињенице да не можемо суштински да утичемо на власничке односе, у свету заснованом на огољеним тржишним принципима. У репутацију добрих новина, особеног заштитног знака једне епохе, уложено је нешто много веће од новца, али верујемо да као искусан човек у овој професији, и сами знате понешто о томе... НИН је напослетку, под привлачним околностима постао власништво Рингијера, а ми смо са напетом радозналостју очекивали даљи развој догађаја.

Почело је горе него што смо се надали. Врло брзо је смењен досадашњи главни уредник и на његово место доведен је релативно анониман новинар из дневног листа “Блиц”. Ова смена обављена је практично у мраку, без иједне објављене речи или саопштења читаоцима у НИН-у, “Блицу” или било где. Верујемо да ћете овом чињеницом, чију далекосежну глупост и штетност није потребно посебно објашњавати, бити непријатно изненађени, ако већ не и запрепашћени. Осим тога, брзометни избор на место главног уредника, релативног анонимуса из дневног листа, дакле особе без икаквог искуства у уређивању недељног листа, представљао је прави шамар нашој редакцији и увредљиву поруку коју сте нам практично говорећи, Ви лично послали преко својих службеника у

Србији. Порука је у нешто слободнијем преводу са корпоративног латинског на Вулгату, гласила да у постојећој редакцији НИН-а нема ниједног новинара кадрог да преузме уредничку улогу, већ је за то нужна професионално анонимна помоћ из идејно и садржински релативно једноставног “Блица”. Да порука буде још убедљивија, за неколико дана именован је на сличан начин и заменик главног уредника из истих новина. Могуће је да пословично следе и глуве, српска новинарска али и шира читалачка јавност, нису до сада биле свесне мањкавости новинара НИН-а са једне и лукаво скриваних квалитета њихових колега из “Блица”, са друге стране.

У рекордном року, наша редакција, а да о томе није била питана или бар консултована, исељена је из својих просторија у новији али функционално неупоредиво лошији простор. Ова селидба непријатно се одразила на атмосферу међу новинарима и додатно је подстакла на размишљања о правој природи Ваше инвестиције.

Понашање новог уредника и његових помоћника додатно је унело немир међу нас. Њихов модел опхођења, начин обраћања колегама, исказана ароганција па чак и непристојност у манирима, више су били и јесу одраз њиховог професионалног несналажења и несигурности, него зле намере. Преузели су на себе превелики терет и за ту чињеницу одговорност не лежи на њима већ на ономе ко их је на то место поставио.

Већ после свега неколико бројева, квалитет НИН-а срзоао се на најнижи ниво у последњих неколико деценија о чему сведоче изјаве колега из других медија али многобројне негативне реакције читалаца из земље и иностранства. Теме су лоше одабране, новинарима се намећу листе обавезних саговорника, не разазнаје се никаква уређивачка концепција, речју, НИН је данас брод без икаквог кормилара. Подаци о тиражу крију се од нас, али ће Вама свакако бити доступни, па је то прилика да и са те стране оцените ове наше тврдње.

Господине Рингијер, Ваши људи у Србији, са или без Вашег знања и подстрекивања, упропастиће недељник НИН. Ако до тога дође, последице ће трпети Ваш капитал али што је много важније, Ваш углед у читавом региону у коме имате разгранат посао. Ви ћете укњижити такву врсту губитка а ми новинари НИН-а остаћемо у рушевинама нечега што су деценијама градили бољи и вреднији од нас, а чији смо ми данас једва достојни али поносни наследници. Ако је то још икоме важно, главна жртва биће наши верни читаоци.... Сазнали смо да сте предузимљив, вредан и послу посвећен човек, зато Вам се обраћамо у овако искреном и оштром тону. Позивамо Вас да предузмете кораке који ће спречити остварење оваквог, скоро извесног сценарија. Смените некомпетентне

уреднике, поставите на уредничка места кадрове из редакције НИН-а, позовите нас себи у госте или дођите код нас да направимо стратегију развоја која ће побољшати квалитет И привући нову читалачку публику. Пружите себи и нама шансу да се чујемо, разумемо и делујемо у заједничком интересу. Биће боље и Вама и нама и читаоцима. Имаћемо чиме да се заједно поносимо.

Ако то не учините, прети опасност да останете запамћени као човек који је допринео да се уништи једна фасцинантна новинска традиција у Србији. То ће можда бити једини озбиљан ружни беоцуг у пословној традицији Ваше породице. Да ли Вам је он неопходан?

(НСПМ)